

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 5Co/492/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4112206506
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 08. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Renáta Pátrovičová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2017:4112206506.2

Uznesenie

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Renáty Pátrovičovej a sudcov JUDr. Vladimíra Pribulu a JUDr. Borisa Minksa v právnej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s. r. o., so sídlom Bratislava, Pajštúnska 5, IČO: 35 724 803, zastúpený Advokátskou kanceláriou TOMÁS KUŠNÍR, s. r. o., so sídlom Bratislava, Pajštúnska 5, IČO: 36 613 843, proti žalovaným: 1. X. A., nar. XX. XX. XXXX, bytom Z., Q. XX, 2. E. A., nar. XX. XX. XXXX, bytom Z., J. 2, zastúpení JUDr. Patrikom Podhorským, advokátom so sídlom Bratislava, Zámocká 36, o zaplatenie sumy 3 281,10 eura s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Nitra zo dňa 17. mája 2016, č. k. 7C/121/2014-167, takto

rozhodol:

Odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutej časti výroku o trovách konania p o t v r d z u j e.

Žalovanému v 1. a 2. rade p r i z n á v a nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Nitra (súd prvej inštancie podľa § 12 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, ďalej len „CSP“) uznesením zo dňa 17. 05. 2016, č. k. 7C/121/2014-167, zastavil konanie a rozhodol o vrátení súdneho poplatku za žalobu žalobcovi vo výške 189,80 eura po právoplatnosti uznesenia. Ďalším výrokom súd uložil žalobcovi povinnosť zaplatiť žalovanému v 1. a 2. rade náhradu trov konania na účet právneho zástupcu žalovaného pozostávajúcu z trov právneho zastúpenia vo výške 661,12 eura, do troch dní od právoplatnosti uznesenia.

2. Rozhodnutie právne odôvodnil s poukazom na § 96 ods. 1, 2, 3, § 146 ods. 2 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok (ďalej len „OSP“), § 11 ods. 3 a 4 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov.

3. V odôvodnení uznesenia súd poukázal na to, že žalobca sa žalobou doručenou Okresnému súdu Nitra dňa 24. 02. 2012 domáhal, aby súd zaviazal žalovaných zaplatiť mu sumu 3 281,10 eura spolu s príslušenstvom a náhradu trov konania. Podaním zo dňa 27. 04. 2016 zobral žalobca žalobu v celom rozsahu späť a žiadal konanie zastaviť. Vedľajší účastník - spotrebiteľské združenie oznámil dňa 03. 05. 2016 súdu, že vystupuje z konania. Keďže žalobca zobral žalobu späť pred prvým pojednávaním, súd s poukazom na uvedené rozhodol tak, ako uviedol vo výrokovej časti uznesenia.

4. O vrátení súdneho poplatku žalobcovi súd rozhodol podľa § 11 ods. 3, 4 a 6 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov, a vrátil žalobcovi zaplatený súdny poplatok za žalobu v sume 189,80 eura. Žalobca pri podaní žaloby zaplatil súdny poplatok vo výške 196,50 eura, ktorý súd pri rozhodovaní o vrátení súdneho poplatku krátil o 6,70 eura (196,50 - 6,70 = 189,80). Po právoplatnosti uznesenia súd zašle odpis právoplatného rozhodnutia o vrátení súdneho poplatku

prevádzkovateľovi systému, ktorý vráti žalobcovi súdny poplatok v sume 189,80 eura do 30 dní odo dňa doručenia odpisu právoplatného rozhodnutia.

5. Žalobca zavinil zastavenie konania, preto súd priznal žalovanému v 1. a v 2. rade náhradu trov konania, ktoré pozostávajú z trov právneho zastúpenia vo výške 557,11 eura za 5 úkonov právnej služby (prevzatie a príprava zastúpenia, písomné podanie na súd vo veci samej z 04. 05. 2014, z 15. 06. 2015, z 23. 10. 2015, účasť na pojednávaní dňa 03. 05. 2016 -1/4 úkon). Podľa ust. §10 ods.1, § 16 ods.3 vyhl. Ministerstva spravodlivosti SR č. 655/2004 Z. z., o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb, 1 úkon právnej služby predstavuje 121,17 eura a režijný paušál v roku 2015 - 8,39 eura a v roku 2016 - 8,58 eura. Základnú sadzbu tarifnej odmeny pri spoločných úkonoch súd znížil o 50 % podľa § 13 ods.2 vyhlášky č. 655/2004 Z. z., pretože išlo o zastupovanie dvoch klientov. Náhrada za stratu času v zmysle § 17 ods.1 vyhlášky č. 655/2004 Z. z., stráveného na ceste z Bratislavy do Nitra a späť - za 4 polhodiny x 14,30 eura predstavuje 57,20 eura. Podľa § 7 ods. 2 zákona č. 283/2002 Z. z. o cestovných náhradách, základná náhrada predstavuje 184 km x 0,183 eura = 33,67 eura, spotreba motorového vozidla 184 km x 0,952 eura/liter x 7,5 l/100 km = 13,14 eura. Spolu cestovné predstavuje 46,81 eura. Celkovo trovy žalovaných predstavujú 661,12 eura.

6. Proti tomuto uzneseniu v časti trov konania podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca, žiadajúc odvolací súd, aby uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutej časti zmenil tak, že žalovaným prizná len trovy konania účelne vynaložené. Namietal, že súd prvej inštancie vec nesprávne právne posúdil. Konštatoval, že žalovaní si zvolili svojho právneho zástupcu JUDr. Patrika Podhorského, advokáta, až po tom, ako do konania vstúpilo Spotrebiteľské združenie, ktoré bolo v predmetnom konaní zastúpené tiež menovaným advokátom. Žalobca nespochybňuje právo žalovaných zvoliť si v konaní svojho právneho zástupcu, avšak zároveň zastáva názor, že rovnako Spotrebiteľské združenie vstúpilo do konania v záujme ochrany práv spotrebiteľa, preto musí byť spôsobilé poskytnúť spotrebiteľom ako stranám sporu dostatočnú právnu ochranu. Vzhľadom k uvedenému prevažuje právny záujem právneho zástupcu na zabezpečení svojej odmeny formou trov právneho zastúpenia nad ochranou klienta. Poznamenal, že právny zástupca žalovaných si uplatnil trovy právneho zastúpenia za 5 úkonov právnej služby, a to za prevzatie a prípravu právneho zastúpenia, písomné podanie na súd vo veci samej z 04. 05. 2014, 15. 06. 2015, 23. 10. 2015, účasť na pojednávaní 03. 05. 2016 vo výške 1. Žalobca zdôraznil, že mu bolo doručené len písomné podanie zo dňa 15. 06. 2016 a ostatné doručenia mu neboli doručené.

7. Okrem iného uviedol, že právny zástupca žalovaných zastupoval aj Spotrebiteľské združenie, ktoré vystupovalo v konaní ako vedľajší účastník, a teda už mu musel byť zrejmý skutkový stav predmetného konania. Právny zástupca žalovaných počas konania výrazne nemenil svoju argumentáciu a právne posúdenie veci. Vzhľadom k uvedenému teda trovy právneho zastúpenia žalovaných nemožno považovať za účelne vynaložené a v súlade so zásadou hospodárnosti. Ďalej namietal výšku náhrady za stratu času a náhrady cestovného, keďže právny zástupca žalovaných sa v daný deň zúčastnil viacerých pojednávaní na danom súde. Uvedenou skutočnosťou sa súd nezaoberal. Záverom poukázal na § 142 ods. 1 OSP.

8. V písomnom vyjadrení k odvolaniu žalobcu žalovaní uviedli, že rozhodnutie súdu prvej inštancie považujú za vecne správne. Žalovaní využili svoje zákonné právo a dali sa zastúpiť advokátskou kanceláriou. Namietal tvrdenie žalobcu, že právnenému zástupcovi žalovaných ide len o získanie odmeny a nie o ochranu svojho klienta. Takéto tvrdenia považujú za v rozpore s čl. 47 ods. 2 Ústavy SR. Žalobca v odvolaní namietal aj ďalšie úkony advokáta aj z časového hľadiska. Právny zástupca žalobcu však nie je oprávnený riešiť a spochybňovať existenciu úkonov, ktoré vykonal vo vzťahu k svojmu klientovi a taktiež ani spochybňovať existenciu úkonov, ktoré tvoria dôverný vzťah medzi klientom a advokátom. Poznamenal, že žalobca taktiež vystupuje hromadne v skutkovo a právne obdobných veciach a je právne zastúpený, pričom právny zástupca žalobcu vykonáva úkony formou formulárových žalôb. Pokiaľ ide o navyšovanie trov konania, takto postupuje práve žalobca, ktorý svoje vyjadrenie podáva vždy vo viacerých podaniach namiesto toho, aby podal jedno vyjadrenie, čím navyšuje trovy. Žalobca taktiež navyšuje trovy právneho zastúpenia tým, že sa zúčastňuje každého pojednávania, na ktorom je substitučne zastúpený advokátom, resp. advokátskou kanceláriou. Právny zástupca žalobcu taktiež často svojím správaním sa a nepripravenosťou na pojednávania zapríčiňuje odročenie pojednávania, za ktoré si účtuje trovy právneho zastúpenia. Žalobca sa od počiatku konania spoliehal na negramotnosť spotrebiteľov. V danej veci ide o typický spotrebiteľský spor. Ak by však bol žalobca v konaní úspešný, uplatnil by si trovy konania v celom rozsahu. Záverom poznamenal, že trovy právneho zastúpenia

žalovaných boli účelne vynaložené a dostatočne preukázané. Záverom si uplatnil trovy odvolacieho konania vo výške 129,75 eura.

9. Krajský súd v Nitre, ako súd odvolací podľa § 34 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) po zistení, že odvolanie bolo podané oprávnenou osobou v zákonom stanovenej lehote, preskúmal rozhodnutie súdu prvej inštancie v napadnutej časti výroku o trovách konania, viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379, § 380 CSP), prejednal odvolanie bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné, preto uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutej časti ako vecne správne podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

10. Odvolací súd preskúmaním spisového materiálu zistil, že žalobca podal dňa 24. 02. 2012 na Okresnom súde Nitra žalobu o zaplatenie istiny vo výške 3 281,10 eura s príslušenstvom, a to titulom dlžných splátok z pôžičky uzavretej s právnym predchodcom žalobcu. Súd prvej inštancie návrhu žalobcu na vydanie platobného rozkazu nevyhovel a vo veci nariadil pojednávanie. Podaním doručeným súdu dňa 24. 11. 2014 oznámilo vstup do konania spotrebiteľské združenie VŠEOBECNÁ OCHRANA PRÁV SPOTREBITEĽOV ako vedľajší účastník na strane žalovaných. Žalovaní vyjadrili súhlas so vstupom uvedeného združenia do konania na ich stranu. Žalobca vzniesol námietku neprípustnosti vstupu spotrebiteľského združenia. Súd prvej inštancie rozhodoval o námietke neprípustnosti vstupu spotrebiteľského združenia do konania uznesením č. k. 7C/121/2014-87, zo dňa 26. 03. 2015, právoplatným dňa 23. 11. 2015 v spojení s uznesením odvolacieho súdu č. k. 9Co/510/2015-127 zo dňa 30. 06. 2015. V priebehu konania sa žalovaní nechali zastúpiť právnym zástupcom JUDr. Patrikom Podhorským, advokátom. Dňa 27. 04. 2016 doručil žalobca súdu prvej inštancie späťvzatie žaloby v celom rozsahu a zároveň žiadal zastaviť konanie. Dňa 03. 05. 2016 vystúpilo Spotrebiteľské združenie z predmetného konania. následne súd prvej inštancie rozhodol napadnutým uznesením, ktorým zastavil konanie, rozhodol o vrátení súdneho poplatku žalobcovi a žalobcovi uložil povinnosť zaplatiť trovy konania pozostávajúce z trov právneho zastúpenia žalovaným.

11. S účinnosťou od 01. 07. 2016, prijatím zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, došlo v súlade s § 473 CSP k zrušeniu zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok. Nová právna úprava dôsledne dodržiava princíp okamžitej aplikovateľnosti procesnoprávných noriem, ktorý znamená, že nová procesná úprava sa použije na všetky konania, a to aj na konania začaté pred dňom účinnosti CSP s ustanovenými výnimkami z tohto základného pravidla.

12. Podľa § 470 ods. 1 CSP, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

Podľa § 470 ods. 2 CSP právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované. Ak sa tento zákon použije na konania začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, nemožno uplatňovať ustanovenia tohto zákona o predbežnom prejednaní vecí, popretí skutkových tvrdení protistrany a sudcovskej koncentracii konania, ak by boli v neprospech strany.

Podľa § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa § 137 OSP v znení platnom a účinnom do 30. 06. 2016, trovy konania sú najmä hotové výdavky účastníkov a ich zástupcov, včítane súdneho poplatku, ušlý zárobok účastníkov a ich zákonných zástupcov, trovy dôkazov, odmena notára za vykonávané úkony súdneho komisára a jeho hotové výdavky, náhrada výdavkov právnickej osoby, ktorá je oprávnená zastupovať v konaní podľa osobitného predpisu, odmena správcu dedičstva a jeho hotové výdavky, tlmočné a odmena za zastupovanie, ak je zástupcom advokát.

Podľa § 146 ods. 1 písm. c/ OSP v znení platnom a účinnom do 30. 06. 2016, žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku, ak konanie bolo zastavené.

Podľa § 146 ods. 2 OSP v znení platnom a účinnom do 30. 06. 2016, Ak niektorý z účastníkov zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Ak sa však pre správanie odporcu vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť trovy konania odporca.

Podľa § 251 CSP v znení platnom a účinnom od 01. 07. 2016, trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

Podľa § 256 ods. 1 CSP v znení platnom a účinnom od 01. 07. 2016, ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

13. Vzhľadom k tomu, že odvolací súd je rozsahom a dôvodmi odvolania viazaný, pri posudzovaní danej veci sa zaoberal len námietkami žalobcu uvedenými v odvolaní, ktorými namietal priznanie náhrady trov konania žalovaným, a to z dôvodu neúčelnosti samotných trov právneho zastúpenia.

14. Obsahom základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 a 4 Ústavy Slovenskej republiky je aj to, že účastník konania, ktorý v konaní, spravidla v spore, uspel, má, zásadne, právo na to, aby sa mu nahradili všetky trovy, ktoré zaplatil vo vecnej súvislosti s uplatnením tohto základného práva. Ak sa chce súd odchyliť od tohto pravidla, musí vychádzať zo zákona a túto odchýlku aj náležite odôvodniť, inak porušuje základné právo na súdnu ochranu dotknutého účastníka.

15. Zmyslom a účelom inštitútu náhrady trov konania pred všeobecným súdom je poskytnúť úspešnej strane náhradu tých trov konania, ktoré účelne vo vecnej a časovej súvislosti s konaním musela alebo bude musieť nepochybné zaplatiť, pričom by ich nemusela zaplatiť, ak by tu nebolo konanie pred všeobecným súdom. Výnimky z tohto pravidla musí ustanoviť zákon; tieto sa musia uplatňovať len za splnenia všetkých zákonom ustanovených podmienok a skôr reštriktívne, napr. takou výnimkou je nepriznanie náhrady trov konania podľa § 257 CSP (porovnaj napr. II. ÚS 31/04). Pri rozhodovaní o trovách konania v zmysle § 255 CSP v spojitosti s § 251 CSP platí, že sa hradia len preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky a že sa právo na náhradu trov konania riadi mierou procesného úspechu.

16. Odvolací súd preskúmavajúc dôvodnosť podaného odvolania dospel k záveru, že súd prvej inštancie správne zistil skutkový stav veci, vec správne právne posúdil a následne vecne správne rozhodol, keď dospel k záveru, že žalobca zavinil zastavenie konania, keď bez uvedenia dôvodu vzal žalobu späť. Odvolací súd teda nevezhladol dôvodnosť námietok žalobcu, ktoré by odôvodňovali procesný postup v zmysle § 389 ods. 1 CSP, resp. § 388 CSP. Odvolací súd navyše poznamenáva, že súd prvej inštancie rozhodoval podľa právnej úpravy zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok, ktorá bola platná a účinná do 30. 06. 2016.

17. Na podporu správnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie odvolací súd poznamenáva, že ak došlo k zastaveniu konania, nemá zásadne žiadny z účastníkov (§ 146 ods. 1 písm. c/ OSP) právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku. Len výnimočne možno (§ 146 ods. 2 OSP) uložiť niektorému z účastníkov povinnosť nahradiť druhému z účastníkov trovy zastaveného konania, a to podľa prvej vety tohto ustanovenia tomu z účastníkov, ktorý zavinil, že konanie muselo byť zastavené a podľa druhej vety tohto ustanovenia odporcovi v prípade, že bol pre jeho správanie vzatý návrh späť, ktorý bol podaný dôvodne.

18. Odvolací súd však poznamenáva, že ustanovenie § 256 ods. 1 CSP vychádza z § 146 ods. 2 OSP. Ak teda dôjde k zastaveniu sporového konania v dôsledku späťvzatia žaloby, potom je povinnosťou súdu pri rozhodovaní o trovách konania skúmať procesnú zodpovednosť pri zastavení konania na oboch procesných stranách, teda aj na strane žalobcu, aj na strane žalovaného. Pokiaľ žalobca žalobu musel zobrať späť pre správanie žalovaného, spočívajúce napríklad v úhrade žalovanej sumy po začatí konania, potom je potrebné konštatovať, že žalovaný procesne zavinil zastavenie konania. Ak by žalobca žalobu zobral späť bez udania dôvodu alebo bez toho, aby išlo o reakciu na správanie žalovaného, a teda nemožno pričítať procesné zavinenie žalovanému, znáša trovy žalovaného žalobca. Ak dôvodom späťvzatia žaloby je oprávnené uplatnená námietka premĺčania vznesená žalovaným, z procesného hľadiska zásadne platí, že zastavenie konania zavinil žalobca a je povinný nahradiť trovy konania, ktoré vznikli žalovanému (R 11/1998).

19. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti dospel odvolací súd k rovnakému záveru, ako súd prvej inštancie s tým, že správne rozhodol súd prvej inštancie, keď o trovách konania rozhodol v zmysle § 146 ods. 2 OSP (podľa § 256 ods. 1 CSP), a teda že náhradu trov konania priznal strane, ktorá

nezavinila zastavenie konania. Odvolací súd posudzujúc dôvodnosť podaného odvolania pri preskúmaní veci postupoval v zmysle príslušných ustanovení Civilného sporového poriadku, a to konkrétne § 256 ods. 1, keďže zistil, že boli splnené zákonné podmienky na to, aby súd uložil povinnosť nahradiť trovy konania žalovanému žalobcovi. Odvolací súd teda dospejúc k záveru, že žalobca zavinil zastavenie konania keď v priebehu konania vzal žalobu späť v celom rozsahu bez uvedenia dôvodu, mu teda súd prvej inštancie dôvodne uložil povinnosť nahradiť žalovaným trovy konania pozostávajúce z trov právneho zastúpenia, ktoré si právny zástupca žalovaných vyčíslil v súlade s vyhláškou MS SR č. 655/2004 Z. z. Odvolací súd mal rovnako ako súd prvej inštancie za preukázané, že žalovaní majú právo na náhradu trov zastaveného konania, keďže bolo zistené zavinenie na strane žalobcu (§ 256 CSP).

20. Vychádzajúc z uvedeného odvolací súd konštatuje vecnú správnosť uznesenia súdu prvej inštancie v napadnutej časti trov konania, v dôsledku čoho postupoval procesným postupom v zmysle § 387 ods. 1 CSP a uznesenie ako vecne správne potvrdil.

21. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania súd rozhodol v zmysle § 396 ods. 1 CSP v spojení s CSP § 255 ods. 1 CSP tak, že priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania procesne úspešným žalovaným v celom rozsahu.

22. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 druhá veta Civilného sporového poriadku v spojení s § 3 ods. 9 posledná veta zák. č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP). Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP), to neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).